

vonnis

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Parketnummer: 500.00471/17

Uitspraak: 14 oktober 2019

Tegenspraak

Vonnis van dit Gerecht

in de strafzaak tegen de verdachte:

H.R.E. C.,
geboren op ... in Curaçao,
wonende in Curaçao,

Onderzoek van de zaak

Het onderzoek ter openbare terechtzitting heeft plaatsgevonden op 23 september 2019. De verdachte is verschenen, bijgestaan door zijn raadvrouw, mr. M.C. Vaders, advocaat in Curaçao.

De officier van justitie, mr. R.A. Koert, heeft ter terechtzitting gevorderd dat het Gerecht de ten laste gelegde feiten bewezen zal verklaren en de verdachte daarvoor zal veroordelen tot een gevangenisstraf voor de duur van dertig maanden met aftrek van voorarrest. Zijn vordering behelst voorts ontzetting uit het ambt van immigratieambtenaar voor de duur van vijf jaren.

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte ter zake van de ten laste gelegde feiten 1, 2, 3 en 4 zal worden vrijgesproken. Ten aanzien van de feiten 5 en 6 heeft zij een strafmaatverweer gevoerd.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd:

Feit 1: *aanneming steekpenningen, al dan niet handelen in strijd met plicht*; dat hij in of omstreeks de periode van 2 februari 2017 tot en met 25 september 2017 in Curaçao, als ambtenaar, te weten immigratieambtenaar in de functie van Teamleider Grensbewaking Luchthaven (telkens) (een) gift(en) of belofte(s) dan wel (een) dienst(en), te weten (een) geldbedrag(en) en/ of begunstiging van (een) derde(n), onmiddellijk dan wel middellijk, heeft aangenomen, (telkens) wetende of redelijkerwijs vermoedende dat deze hem, verdachte, werd(en) gedaan, verleend of werd(en) aangeboden teneinde hem te bewegen om, al dan niet in strijd met zijn plicht, in zijn bediening iets te doen of na te laten, te weten het (telkens) in strijd met de wet dan wel (interne) regelingen en/of procedures (via de Luchthaven Hato) direct dan wel via (een) (ondergeschikte) derde(n) toelaten van (illegale) vreemdelingen tot Curaçao en/of verstrekken van niet openbare en/of confidentiële (interne) overheidsinformatie aan M.D.F. Vieira Da Luz en/of The Paper Consultants BV en/of andere personen en/of (met aanwending van zijn huidige en/of vroegere bediening en/of invloed

als ambtenaar) adviseren en/of bevorderen en/of zich ervoor inspannen dat derden gebruik maakten en/of zouden maken van M.D.F. Vieira Da Luz en/of The Paper Consultants BV voor het aanvragen van visa en/of (een) verblijfsvergunning(en) en/of (een) werkvergunning(en);

(Artikel 2:350 jo 2:351 Wetboek van Strafrecht)

Feit 2: *Schending ambtsgeheim.*

dat hij op een of meerdere tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 25 september 2017 in Curaçao, enig geheim waarvan hij wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat hij uit hoofde van ambt en/of beroep en/of wettelijk voorschrift dan wel van vroeger ambt en/of beroep verplicht was te bewaren, opzettelijk heeft geschonden, hebbende hij, verdachte, in een of meer (telefoon-)gesprek(ken) informatie doorgegeven aan een Chinese man genaamd "Wu" over een of meer Chinees/Chinezen die aangehouden was/waren met stempels in zijn/haar/hun paspoort van de Toelatingsorganisatie, terwijl hij/zij nooit eerder op Curaçao was/waren geweest, zulks terwijl hij, verdachte, wist dat in deze zaak een strafrechtelijk onderzoek gaande was, en/of niet openbare en/of confidentiële (interne) overheidsgegevens verstrekt aan M.D.F. Vieira Da Luz en/of The Paper Consultants BV;

(Artikel 2:232 Wetboek van Strafrecht)

Feit 3: *Misbruik van functie.*

dat hij op een of meerdere tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 25 september 2017 in Curaçao, als ambtenaar, te weten immigratieambtenaar in de functie van Teamleider Grensbewaking Luchthaven, opzettelijk met misbruik van zijn functie en/of positie iets heeft gedaan en/of heeft nagelaten iets te doen, ten einde enig voordeel voor hem en/of een ander te verkrijgen, hebbende hij, verdachte, aan een of meer collega('s) de opdracht gegeven een of meer perso(o)n(en) (waaronder onder meer aan Ariel Savador Villega Arias) de toegang te verlenen tot Curaçao;

(Artikel 2:353 Wetboek van Strafrecht)

en/of

dat hij op een of meerdere tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 25 september 2017 in Curaçao, ter uitvoering van het door hem, verdachte, voorgenomen misdrijf om als ambtenaar, te weten immigratieambtenaar in de functie van Teamleider Grensbewaking Luchthaven, opzettelijk met misbruik van zijn functie en/of positie iets te doen en/of na te laten iets te doen, ten einde enig voordeel voor hem en/of een ander te verkrijgen, voor een of meer perso(o)n(en) heeft bemiddeld om toegang te kunnen krijgen tot Curaçao, door te informeren wie van zijn collega's op dienst waren en/of te proberen te regelen dat zij die perso(o)n(en) toegang tot Curaçao zouden geven, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

(Artikel 2:353 jo artikel 119 Wetboek van Strafrecht)

Feit 4: *Onbevoegd bevoegdheid aanwenden*

dat hij op een of meerdere tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 25 september 2017 in Curaçao, opzettelijk in strijd met zijn bevoegdheid gebruik heeft gemaakt van enige opsporings- en/of toezichtbevoegdheid als bedoeld in het Wetboek van Strafvordering en/of in enige andere landsverordening, hebbende hij, verdachte, een of meermalen geïnformeerd wie van zijn collega's op dienst was/waren teneinde opdrachten aan die collega(s) te verstrekken om een of meer personen de toegang tot Curaçao te verlenen, en/of uitnodigingsbrieven in ontvangst genomen en/of naar zijn persoonlijke email adres laten sturen en/of (vervolgens) aangeboden en/of toegezegd de toelating van een of meer personen verder te regelen, en/ of een of meer perso(n)en toegezegd dat hem/haar/hun toegang tot Curaçao zou worden verleend, ook indien hij/zij niet zou(den) beschikken over een uitnodigingsbrief, en/of aan (een) collega(s) opdracht(en) gegeven om personen die niet voldeden aan de toelatingseisen toegang te verlenen tot Curaçao;

(Artikel 2:360 Wetboek van Strafrecht)

Feit 5: *bezit cocaïne*

dat hij op een of meerdere tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 24 september 2017, in Curaçao, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, al dan niet opzettelijk (telkens) in zijn bezit heeft gehad in de zin van artikel 1 lid 2 van de Opiumlandsverordening 1960 en/of heeft bereid en/of bewerkt en/of verwerkt en/of verkocht en/of afgeleverd en/of verstrekt en/of vervoerd, in elk geval aanwezig heeft gehad en/of heeft aangewend een hoeveelheid cocaïne (in totaal meet dan 257 pakjes), in elk geval van een materiaal bevattende cocaïne, althans enige bereiding van cocaïne, zijnde cocaïne (een) middel(en) als bedoeld in artikel 1 Opiumlandsverordening 1960 en/of in de Beschikking van de Minister van Volksgezondheid van 6 januari 2005 (P.B. 2005 no. 13);

(Artikel 3 j° 11-1 Opiumlandsverordening 1960)

Feit 6: *bezit cocaïne tijdens aanhouding*

dat hij op of omstreeks 25 september 2017 in Curaçao, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, al dan niet opzettelijk in zijn bezit heeft gehad in de zin van artikel 1 lid 2 van de Opiumlandsverordening 1960 en/of heeft bereid en/of bewerkt en/of verwerkt en/of verkocht en/of afgeleverd en/of verstrekt en/of vervoerd, in elk geval aanwezig heeft gehad en/of heeft aangewend 2 gram, althans een hoeveelheid cocaïne, in elk geval van een materiaal bevattende cocaïne, althans enige bereiding van cocaïne, zijnde cocaïne (een) middel(en) als bedoeld in artikel 1 Opiumlandsverordening 1960 en/of in de Beschikking van de Minister van Volksgezondheid van 6 januari 2005 (P.B. 2005 no. 13);

(Artikel 3 j° 11-1 Opiumlandsverordening 1960)

Formele voorvragen

Het Gerecht stelt vast dat de dagvaarding geldig is, dat het bevoegd is tot kennisneming van de zaak, dat het openbaar ministerie ontvankelijk is in zijn vervolging en dat er geen redenen zijn voor schorsing van de vervolging.

Vrijspraak van feiten 1, 3 en 4

Het Gerecht is van oordeel dat voor het onder feit 1, 3 en 4 ten laste gelegde onvoldoende wettig bewijs voorhanden is. Het Gerecht overweegt daartoe als volgt.

Feit 1

Het dossier bevat geen bewijsmiddelen die het oordeel kunnen dragen, dat verdachte zich heeft laten omkopen. Het DEA-ambtsbericht met die strekking is niet bruikbaar voor het bewijs. Duidelijk is dat er over verdachte gesproken is als zou hij corrupt zijn. Een getapt telefoongesprek van getuige E. Cheri (*"Ik weet dondersgoed dat Calmes gigantische bedragen aanneemt bij het vliegveld"*) spreekt wat dat betreft boekdelen. Cheri moet, daarop doorgevraagd, echter erkennen dat het om niet meer dan roddels gaat. Verdachte heeft blijkens het dossier veel vrienden, die hem soms om informatie vragen. Bij het verstrekken van dergelijke informatie gaat verdachte soms te ver, zoals in het kader van feit 2 nader wordt overwogen. De open en vriendelijke houding van verdachte past naar het oordeel van Gerecht niet bij de aard van het werk van verdachte. Het gegeven dat hij soms aan zo'n vriend een klein bedrag aan geld te leen vraagt, zoals hij bij Fuenmayor doet, maakt echter niet dat omkoping bewezen kan worden.

Feit 3

Onder dit feit wordt verdachte kort gezegd verweten dat hij zijn functie misbruikt heeft teneinde A.S. Villega Arias (de betrokkene) toegang te verlenen tot Curaçao, en dat hij pogingen heeft gedaan hetzelfde voor anderen te doen. Naar het oordeel van het Gerecht is niet overtuigend vast komen te staan dat verdachte zich hieraan schuldig heeft gemaakt. De betrokkene was aan de grens opgehouden. Verdachte, die geen dienst had op dat moment, heeft op verzoek van zijn zoon contact gezocht met zijn collega's. De betrokkene is toegelaten en zijn binnenkomst is niet, zoals het hoort, in het BMS-systeem geregistreerd. De officier van justitie stelt zich op het standpunt dat verdachte onheuse invloed op zijn collega's heeft uitgeoefend om de betrokkene, in strijd met de regels, toch toe te laten. De versie van verdachte, dat de betrokkene toen hij belde al de grens over was gelaten, wordt echter niet door de beschikbare bewijsmiddelen weerlegd. De collega's die bij dit incident betrokken waren hebben verdachte in hun getuigenverklaringen niet belast. De collega met wie verdachte daadwerkelijk gebeld heeft, Cardoze-Martina, geeft geen steun voor het door de officier geschetste scenario. Het niet registreren van betrokkene in BMS is blijkens de verklaringen een fout, die echter het gevolg van een slordigheid kan zijn en niet zonder meer op 'foul play' wijst.

Voor zover de tenlastelegging inhoudt dat verdachte gepoogd heeft om 'anderen', niet zijnde Villega Arias in strijd met de regels over de grens te helpen overweegt het Gerecht als volgt. Betoogd kan worden dat dit gedeelte van de dagvaarding

nietig is omdat niet duidelijk is op welke beweerdelijke incidenten het verwijt betrekking heeft. Het Gerecht volstaat met het oordeel dat er onvoldoende bewijs is. Van een concreet incident is niet gebleken. De verklaring van collega Seferina-Thode dat zij onbevoegd gegeven opdrachten van verdachte heeft gekregen maar niet heeft uitgevoerd, is onvoldoende concreet om als bewijs te kunnen dienen.

Opmerking verdient dat sommige getuigen spreken over het onbevoegd geven van opdrachten om iemand de grens over te laten door ministers en andere hooggeplaatsten. Wat daar ook van zij, het raakt niet aan de concrete verwijten die aan verdachte ten laste gelegd zijn.

De verdachte zal daarom van dit feit worden vrijgesproken.

Feit 4

Onder dit feit verwijt de officier van justitie verdachte dat hij, in strijd met zijn bevoegdheid, gebruik heeft gemaakt van opsporings- en/of toezichtbevoegdheden. Hij zou namelijk – kort gezegd – bevorderd hebben dat personen in strijd met de vigerende regels tot Curaçao werden toegelaten.

Naar het oordeel van het Gerecht heeft de officier van justitie de beperkte strekking van het ten laste gelegde wetsartikel onvoldoende onderkend. Blijkens de toelichting op artikel 2:360 Sr gaat het om een modernisering van artikel 386 Sr (oud). Het beoogt de inzet van opsporings- en toezichtbevoegdheden door ambtenaren, waarbij de wet wordt overtreden, zonder dat hiervoor een rechtvaardigingsgrond bestaat, te bestrijden. Het Gerecht is van oordeel dat het belang dat deze strafbaarstelling beoogt te beschermen primair dat van de persoon is die aan het opsporings- of toezichtsmiddel wordt onderworpen. Het betreft bijvoorbeeld een burger wiens telefoon wordt getapt, of een reiziger die aan een inwendige lijfsvisitatie wordt onderworpen. Het artikel heeft naar het oordeel van het Gerecht niet het oog op alle handelingen die een ambtenaar in zijn bediening uitvoert, maar op door de ambtenaar toegepaste dwangmiddelen. Uit de tenlastelegging wordt niet duidelijk welke opsporings- of toezichtsbevoegdheid verdachte zou hebben misbruikt en nog minder hoe bedoeld beschermd belang hierdoor is geschaad. Reeds om deze reden dient vrijspraak te volgen.

Hierbij zij opgemerkt dat de in dit kader ten laste gelegde feitelijkheden onder omstandigheden het misdrijf misbruik van functie (2:354 Sr) kunnen opleveren. Het Gerecht heeft reeds bij de bespreking van feit 3 gemotiveerd dat het bewijs terzake tekortschiet.

Bewezenverklaring

Het Gerecht acht wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het ten laste gelegde heeft begaan, met dien verstande:

Feit 2: Schending ambtsgeheim.

dat hij op ~~een of meerdere~~ tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 25 september 2017 in Curaçao, enig geheim waarvan hij wist of redelijkerwijs moest vermoeden dat hij uit hoofde van ambt ~~en/of beroep~~ ~~en/of~~ wettelijk voorschrift

~~dan wel van vroeger ambt en/of beroep~~ verplicht was te bewaren, opzettelijk heeft geschonden, hebbende hij, verdachte, in ~~een of meer~~ (telefoon-)gesprek(ken) informatie doorgegeven aan een Chinese man genaamd "Wu" over ~~een of meer~~ Chinees/Chinezen die aangehouden ~~was/waren~~ met stempels in ~~zijn/haar/hun~~ paspoort van de Toelatingsorganisatie, terwijl ~~hij/zij~~ nooit eerder op Curaçao ~~was/waren~~ geweest, zulks terwijl hij, verdachte, wist dat in deze zaak een strafrechtelijk onderzoek gaande was, en/of niet openbare en/of confidentiële (~~interne~~) overheidsgegevens verstrekt aan M.D.F. Vieira Da Luz en/of The Paper Consultants BV;

Feit 5: bezit cocaïne

dat hij op ~~een of meerdere~~ tijdstippen in de periode van 2 februari 2017 tot en met 24 september 2017, in Curaçao, ~~tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, al dan niet~~ opzettelijk (telkens) in zijn bezit heeft gehad in de zin van artikel 1 lid 2 van de Opiumlandsverordening 1960 en/of heeft bereid en/of bewerkt en/of verwerkt en/of verkocht en/of afgeleverd en/of verstrekt en/of vervoerd, in elk geval aanwezig heeft gehad en/of heeft aangewend een hoeveelheid cocaïne (in totaal ~~met dan~~ 257 pakjes), in elk geval van een materiaal bevattende cocaïne, ~~althans enige bereiding van cocaïne~~, zijnde cocaïne (een) middel(en) als bedoeld in artikel 1 Opiumlandsverordening 1960 en/of in de Beschikking van de Minister van Volksgezondheid van 6 januari 2005 (P.B. 2005 no. 13);

Feit 6: bezit cocaïne tijdens aanhouding

dat hij op ~~of omstreeks~~ 25 september 2017 in Curaçao, ~~tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, al dan niet~~ opzettelijk in zijn bezit heeft gehad in de zin van artikel 1 lid 2 van de Opiumlandsverordening 1960 en/of heeft bereid en/of bewerkt en/of verwerkt en/of verkocht en/of afgeleverd en/of verstrekt en/of vervoerd, in elk geval aanwezig heeft gehad en/of heeft aangewend 2 gram, ~~althans een hoeveelheid cocaïne~~, in elk geval van een materiaal bevattende cocaïne, ~~althans enige bereiding van cocaïne~~, zijnde cocaïne (een) middel(en) als bedoeld in artikel 1 Opiumlandsverordening 1960 en/of in de Beschikking van de Minister van Volksgezondheid van 6 januari 2005 (P.B. 2005 no. 13);

Het Gerecht acht niet bewezen hetgeen de verdachte meer of anders ten laste is gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, zodat hij daarvan zal worden vrijgesproken.

Bewijsmiddelen

Indien tegen dit verkorte vonnis hoger beroep wordt ingesteld, worden de door het Gerecht gebruikte bewijsmiddelen die redengevend zijn voor de bewezenverklaring opgenomen in een aanvulling op het vonnis. Deze aanvulling zal vervolgens aan het vonnis worden gehecht.

Bewijsoverweging

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte van het tenlastegelegde feit onder 2 dient te worden vrijgesproken. Zij voert daartoe – zakelijk weergegeven – aan dat het mondeling verstrekken van de betreffende informatie niet verboden was, dat

dit door collega's van verdachte ook wordt gedaan en dat de regels terzake onduidelijk zijn.

Het Gerecht overweegt als volgt. Uit onder meer artikel 77 lid 1 van de BRP 2000, zijnde een wettelijk voorschrift, volgt dat verdachte verplicht is tot geheimhouding van hetgeen hem in zijn ambt ter kennis is gekomen voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt.

Ten laste gelegd zijn twee incidenten. In de eerste plaats gaat het om het verstrekken van informatie aan D. Wu. Verdachte heeft aan deze man, een vriend van verdachte, op diens verzoek informatie doorgegeven betreffende twee Chinezen, die waren aangehouden bij de grens op verdenking van valsheid in geschrifte. Het betrof een lopend strafrechtelijk onderzoek. De informatie die verdachte daarover had uit hoofde van zijn ambt diende hij, uit de aard van die informatie, geheim te houden voor derden.

In de tweede plaats gaat het om het verstrekken van informatie aan zijn partner F. Vieira da Luz. Verdachte heeft herhaaldelijk informatie aan haar verstrekt met betrekking tot de periode die een vreemdeling nog mocht verblijven in Curaçao (de '90 dagen'). Zij gebruikte deze informatie voor haar bedrijf, dat vreemdelingen tegen betaling ondersteunt bij verblijfskwesties. Het staat buiten kijf dat de betreffende informatie aan verdachte in zijn ambt ter kennis is gekomen en dat het niet voor eenieder toegankelijke informatie betreft. Bovendien gaat het om privacy-gevoelige informatie. Vieira de Luz had de informatie op rechtmatige wijze bij de Toelatingsorganisatie kunnen aanvragen. Zij maakte echter gebruik van de loslippigheid en hulpvaardigheid van verdachte.

In beide gevallen heeft verdachte geheime informatie doorgegeven aan een persoon die daar geen recht op had. Verdachte had redelijkerwijs moeten vermoeden dat hij deze informatie voor zich had moeten houden. Dat niet in detail op papier is gezet welke informatie geheim is en welke niet, kan daaraan niet afdoen, evenmin als het feit dat ook anderen hun geheimhoudingsplicht mogelijk hebben geschonden. Verdachte heeft een en ander willens en wetens en daarmee opzettelijk gedaan.

Strafbaarheid en kwalificatie van het bewezen verklaarde

Het onder feit 2 bewezen verklaarde is voorzien bij en strafbaar gesteld in artikel 2:232 van het Wetboek van Strafrecht. Het wordt als volgt gekwalificeerd:

opzettelijke schending van een ambtsgeheim, meermalen gepleegd.

Het onder feiten 5 en 6 bewezen verklaarde is voorzien bij en strafbaar gesteld in artikel 3 jo 11 van de Opiumlandsverordening 1960. Het wordt als volgt gekwalificeerd:

opzettelijk handelen in strijd met artikel 3 van de Opiumlandsverordening 1960, meermalen gepleegd.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het bewezen verklaarde uitsluiten.

Strafbaarheid van de verdachte

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte uitsluiten.

De verdachte is daarom strafbaar voor het hiervoor bewezen verklaarde.

Oplegging van straf

De officier van justitie heeft, uitgaande van een bewezenverklaring van alle tenlastegelegde feiten, gevorderd dat de verdachte daarvoor zal worden veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van dertig maanden met aftrek van voorarrest en ontzetting uit het ambt voor vijf jaren.

De raadvrouw heeft ten aanzien van de feiten vijf en zes een gematigde straf bepleit.

Het Gerecht overweegt als volgt.

Bij de bepaling van de op te leggen straf wordt gelet op de aard en de ernst van hetgeen bewezen is verklaard, op de omstandigheden waaronder het bewezen verklaarde is begaan, op de mate waarin de gedraging aan de verdachte te verwijten is en op de persoon van de verdachte, zoals een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting naar voren is gekomen. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst van het bewezen verklaarde, de omstandigheden waarin het feit zich heeft voorgedaan, de persoon van de verdachte en de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd.

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het, verspreid over een langere periode, aanwezig hebben van een aanmerkelijke hoeveelheid cocaïne. Zoals verdachte zelf heeft ondervonden is deze stof nadelig voor de gezondheid. Daarnaast is de handel in cocaïne, waarbij verdachte als 'klant' betrokken was, een bron van vele vormen van andere criminaliteit en van geweld. Verdachte was in die periode verslaafd aan de stof. Hoewel ook het gebruik ervan strafwaardig is, moet de ernst daarvan als geringer worden beoordeeld dan de uit/invoer van of handel in cocaïne.

Voor de strafmaat komt meer gewicht toe aan de schending van ambtsgeheimen door verdachte. Verdachte deed dit blijkens het dossier op grote schaal. Uit het dossier volgt naar het oordeel van het Gerecht niet, dat hij dit met een crimineel oogmerk deed, dan wel om zichzelf of een ander te bevoordelen. Wel heeft verdachte blijk gegeven van een zeer gebrekkig besef van hoe een integer ambtenaar zich dient te gedragen. Er zijn sterke aanwijzingen dat verdachte zich hierin niet van veel van zijn collega's onderscheidde; er lijkt binnen de Immigratiedienst een cultuuromslag noodzakelijk, gericht op een versterking van het besef hoe om te gaan met vertrouwelijke informatie. Met de oplegging van een stevige voorwaardelijke gevangenisstraf aan verdachte, die tevens als waarschuwing aan zijn collega's kan dienen voor zover zij deze waarschuwing nodig hebben, wil het Gerecht bijdragen aan de totstandkoming van deze cultuuromslag.

Naar het oordeel van het Gerecht kan gelet op de ernst van het bewezen verklaarde niet worden volstaan met een andere of lichtere sanctie dan een straf die een vrijheidsbeneming met zich brengt. Deze zal zoals hiervoor is overwogen in geheel voorwaardelijke vorm worden opgelegd.

Daarnaast acht het Gerecht oplegging van een taakstraf in de vorm van een werkstraf van na te noemen duur passend en geboden.

De officier van justitie heeft als bijkomende straf gevorderd dat verdachte zal worden ontzet uit het recht om als immigratieambtenaar te werken. Het Gerecht oordeelt als volgt. De eis is zonder meer begrijpelijk uitgaande van een bewezenverklaring van de feiten 1, 3 en 4. Nu voor wat betreft ambtsmisdrijven echter enkel het onder 2 ten laste gelegde bewezen wordt verklaard, het een relatief geringe schending van het ambtsgeheim betreft en verdachte een lange staat van dienst heeft als immigratieambtenaar heeft, is deze straf niet proportioneel, zodat het Gerecht de eis niet volgt.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is, naast de reeds aangehaalde wettelijke voorschriften, gegrond op de artikelen 1:19, 1:20, 1:21, 1:45, 1:46 en 1:136 van het Wetboek van Strafrecht, zoals deze luiden ten tijde van het bewezen verklaarde.

BESLISSING

Het Gerecht:

verklaart niet wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het onder de feiten 1, 3 en 4 ten laste gelegde heeft begaan en spreekt verdachte daarvan vrij;

verklaart wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het onder feiten 2, 5 en 6 ten laste gelegde heeft begaan, zoals hiervoor bewezenverklaard;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte meer of anders ten laste is gelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij;

kwalificeert het bewezen verklaarde als hiervoor omschreven;

verklaart het bewezen verklaarde strafbaar en de verdachte daarvoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een **gevangenisstraf** voor de duur van **6 (zes) maanden**;

bepaalt dat de gevangenisstraf niet ten uitvoer zal worden gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten omdat de verdachte zich voor het einde van een **proeftijd** van **3 (drie) jaren** aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt;

veroordeelt de verdachte tot een **taakstraf, bestaande uit een werkstraf** voor de duur van **120 (honderdtwintig) uren**, indien niet naar behoren verricht te vervangen door **60 (zestig) dagen hechtenis**;

beveelt dat de tijd die door de verdachte vóór de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in voorarrest is doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde taakstraf in mindering zal worden gebracht, naar de maatstaf van 2 (twee) uren taakstraf per in voorarrest doorgebrachte dag;

heft op het reeds geschorste bevel voorlopige hechtenis.

Dit vonnis is gewezen door de rechter mr. D. Gruijters, bijgestaan door E.G.F. Curiel, (zittingsgriffier), en op 14 oktober 2019 in tegenwoordigheid van de griffier uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerecht in Curaçao.

uitspraakgriffier: